

Recenzent prof. dr hab. Grażyna Flicińska-Panfil
Wydział Kompozycji, Dyrygentury, Wokalistyki, Teorii Muzyki i Edukacji Artystycznej
Instytut Wokalistyki
Akademia Muzyczna im. I. J. Paderewskiego w Poznaniu
dziedzina: sztuki
dyscyplina: sztuki muzyczne
sporządzono na podstawie zawartej umowy o dzieło z przekazaniem praw autorskich

Poznań, 19 maja 2024 rok

**RECENZJA W POSTĘPOWANIU DOKTORSKIM
w sprawie nadania stopnia doktora w dziedzinie sztuk
w dyscyplinie artystycznej - sztuki muzycznej
QI GONG**

Zleceniodawca recenzji:

Uniwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina w Warszawie w związku z wszczęciem przez Radę Dyscypliny Artystycznej postępowania w sprawie nadania stopnia doktora w dziedzinie sztuki, w dyscyplinie artystycznej - sztuki muzyczne.

Zlecenie podjęte na podstawie ustawy z dnia 26 lipca 2018 roku Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. z 2023 r. poz. 742 z późn. zm.)

DOTYCZY

wniosku pani Qi Gong do Rady Dyscypliny Artystycznej Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina w Warszawie o przeprowadzenie postępowania w sprawie o nadanie stopnia doktora w dziedzinie sztuki, w dyscyplinie - sztuki muzyczne.

UMFC powierzył mi funkcję recenzenta i wykonanie tego dzieła w ramach prowadzonej działalności naukowej.

OCENA PRACY DOKTORSKIEJ

Praca doktorska pani Qi Gong zatytułowana jest „Ottorino Respighi - kameralistyka wokalna. Analiza twórczości na przykładzie wybranych reprezentatywnych utworów kompozytora”. Praca składa się z dzieła artystycznego zarejestrowanego na nośniku elektronicznym oraz opisu stanowiących łączną pracę pod wyżej wymienionym tytułem. Promotorem pracy doktorskiej pani Qi Gong jest prof. dr hab. Ryszard Cieśla.

Dzieło artystyczne składa się z trzech wybranych pieśni artystycznych oraz dwóch utworów z suit „Sei melodie” i „Tre liriche” Ottorino Respighiego. Tytuły pieśni to: „Notturmo”, „Tanto bella!” i „Nevicata”.

Nagranie zrealizowano w dniu 8 maja 2023 roku. Akompaniowała Beata Szebesczyk. Dobór prezentowanych utworów w dziele artystycznym pani Qi Gong jest bardzo interesujący i zróżnicowany.

Dobór utworów dokonanych przez doktorantkę w prezentowanym dziele artystycznym jest bardzo interesujący i przemyślany. Ściśle wtapia się w dźwięczność barwy głosu artystki. Barwa ta ściśle scala się z nastrojem prezentowanych pieśni i fragmentów suit. Wpływa to na szczególnie ich przekaz. Głos brzmi czysto, dźwięcznie i szlachetnie. Dzięki bardzo dobrej technice słyszymy śpiewaczkę, która idealnie prowadzi frazy muzyczne. Głos jest wyrównany w całej skali. Słyszymy prezentację, która zachwyca w aspekcie precyzji wymowy i związanej z nią artykulacji. Artystka swobodnie operuje dynamiką. Od subtelności w pianie do okrągłości i pełni w forte. Przekaz emocjonalny oddaje charakter utworów. Oddaje dramatyczną ekspresję poezji, tekstów prezentowanych dzieł. Doktorantka obdarzona jest ogromną osobowością wykonawczą. Te cechy pozwalają na odbiór dzieła artystycznego z dużą satysfakcją i zadowoleniem. Doktorantka staje się odtwórczynią, która świadomie powołuje do życia materiał muzyczny kompozytora i staje się wykonawczynią przekazującą ideę twórcy. Te umiejętności wokalne poparte są wnikliwą wiedzą zawartą w opisie dzieła artystycznego oraz intuicją muzyczną. To pozwoliło stworzyć dzieło, materiał muzyczny o wyjątkowym kształcie i wybitnych walorach wykonawczych. Na szczególne podkreślenie zasługuje również kunszt pianistki Beaty Szebesczyk.

CZEŚĆ OPISOWA

Istotę dla właściwego odbioru dzieła artystycznego stanowi jego opis w postaci rozprawy doktorskiej. Praca ta, co należy podkreślić, spełnia wymogi pracy naukowej. Całość rozprawy zawarta jest na 189 stronach. Doktorantka przedstawia tezy badawcze, jak i podaje sposób ich dowodzenia. Określa metody badawcze a dalej podsumowuje ich proces. Praca składa się ze wstępu, trzech obszernych i rozbudowanych rozdziałów, słowa końcowego i bibliografii. Pracę wieńczy podziękowania autorki dysertacji. Rozprawa doktorska spełnia wymagania przejrzystości tekstu w rozumieniu jego spójności w ciągu myślowym i łączy się w logiczną całość.

We wstępie autorka uzasadnia wybór tematu, którym jest fascynacja sylwetką i twórczością mało znanego kompozytora Ottorino Respighiego. Znane są głównie wybrane dzieła orkiestrowe: „Fontanny rzymskie”, „Pinie rzymskie” i „Święta rzymskie”, natomiast jego utwory wokalne są prawie całkowicie zapomniane. Doktorantka stawia sobie cel przybliżenia i uzupełnienia mniejszej liczby opracowań dotyczących twórczości wokalne Respighiego.

W pierwszym rozbudowanym rozdziale zatytułowanym: „Życie i dokonania artystyczne Ottorino Respighiego” doktorantka w pięciu podrozdziałach wnikliwie opisuje życie i twórczość kompozytora. Na początku podane są wiadomości z życia Respighiego w Bolonii, dalej Rzymu, które otwierają drzwi do wielkiej sławy i międzynarodowego uznania tegoż kompozytora. Ten interesujący rozdział wieńczy opis ostatnich dni kompozytora i świadectwa jego dziedzictwa.

W drugim rozdziale zatytułowanym: „Wokalny dorobek twórczy Respighiego” odnajdujemy streszczenia, podsumowanie i analizę wybranej twórczości wokalne kompozytora. Są to: muzyka kameralna, wokalna poezja symfoniczna, transkrypcje i adaptacje oraz opery. Ten rozdział to bogactwo informacji i podsumowań wybranych jego dzieł wokalnych, które prowadzi do pogłębionego zrozumienia znaczenia skomponowanych przez niego utworów.

Trzeci rozdział zatytułowany jest „Analiza wykonawcza nagranych w dziele artystycznym, wybranych utworów wokalnych O. Respighiego”. Każdy z nich posiada informacje dotyczącą kontekstu poetyckiego jak i genezy powstania. Autorka dokonuje samodzielnego tłumaczenia. W dalszej części analizy znajdujemy opis struktury muzycznej i partii wokalne. Analiza poparta jest trafnymi przykładami nutowymi, które ułatwiają dokładne zrozumienie omawianych zagadnień.

Dzięki tej pracy możemy bliżej zapoznać się z twórczością wokalną Ottorino Respighiego. Doktorantka w swej dociekliwości naukowej jest bardzo rzetelny. Umiejętnie korzysta z dostępnej bibliografii. Dokonana analiza procesu badawczego wpłynęła na rozwiązanie najważniejszych założeń rozprawy doktorskiej. Tytuł rozprawy jest adekwatny i tożsamy z treścią opisu. Założony cel artystyczny został udokumentowany w sposób przejrzysty i czytelny.

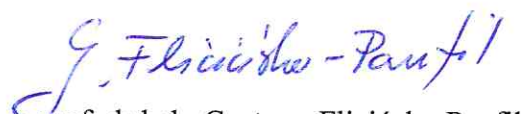
Rozprawa doktorska spełnia wszelkie wymagania pod kontem merytorycznym jak i edytorskim zgodnie ze standardami. Autorka wykazała się ogromną dociekliwością i wyjątkowym zaangażowaniem zarówno w sferze badań, jak i przy formowaniu wniosków. Sposób ujęcia tematu, skrupulatność w sferze dokumentacji naukowej świadczą o wyjątkowych walorach tej pracy i są godne najwyższej oceny.

KONKLUZJA

Przedstawiony zapis dzieła artystycznego oraz jego opis stanowią integralną całość bardzo wnikliwego i ciekawego materiału zarówno w aspekcie wykonawczym jak i w zakresie teoretycznym. Stwierdzam, że praca doktorska pani **Qi Gong** poprzez swój twórczy i naukowy charakter stanowi ciekawe i wszechstronne kompendium wiedzy na badany temat. Stanowi ogromny wkład w rozwój dyscypliny artystycznej - wokalistyka, jak również w dziedzinie sztuk muzycznych. Wobec powyższego stwierdzam, iż Doktorantka wykazała się wiedzą teoretyczną do prowadzenia samodzielnej pracy artystycznej.

Rozwiązała założenia zagadnienia artystycznego i spełniła tym samym wymagania art. 187 ustawy a dnia 18 lipca 2018 roku Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. 2021 poz. 478).

W związku z powyższym wnoszę o przyjęcie przedstawionej pracy doktorskiej pani Qi Gong.

prof. dr hab. Grażyna Flicińska-Panfil